

На 7 юлий командирът на бригадата получи съобщение отъ командира на 6-а дивизия, съ което го молѣше да съдействува на 2/6-а бригада за завладяването на в. 1450 или поне на Биязъ тепе. Почти въ сѣщото време се получи и заповѣдъ отъ командувачия IV армия бригадата да заеме и отбранява Голакъ планина и да атакува Биязъ тепе.

Противникътъ бѣше заелъ в. Кавица, Биязъ тепе и к. 1300 на Голакъ планина.

Командирътъ на бригадата заповѣда:

1. *майоръ Йовчевъ* съ 4-а дружина отъ 11-и полкъ да настѣпи, заеме и отбранява Голакъ планина, като обърне внимание на пѣтя Митрошинци — Пекляни;

2. *подполковникъ Христовъ* съ 49-и полкъ и 3 пл. орждия да заеме и отбранява к. 1300 на Голакъ планина;

3. *подполковникъ Калканджиевъ* съ 51-и полкъ (две дружини), една дружина отъ 11-и полкъ и 4 пл. орждия да атакува и заеме в. Биязъ тепе, като държи свръзка влѣво съ частитѣ отъ 2/6-а бригада, която ще атакува сѣщата височина отъ североизточна посока;

4. *полковникъ Поповъ* съ две дружини отъ 11-и полкъ да настѣпи по долината на Брѣгалница къмъ с. Разловци и остане въ разпореждане на командира на бригадата.

Горната заповѣдъ се предаде устно на командира на 11-и Сливенски полкъ. Командирътъ на полка заповѣда: 4-а дружина да трѣгне за Голакъ планина; 1-а дружина да отиде въ разпореждането на командира на 51-и полкъ, а той съ 2-а и 3-а дружини трѣгна къмъ Разловци.

Рано сутринята на 7 юлий 4-а дружина, водена отъ майоръ Йовчевъ, трѣгна презъ в. Чавка за Голакъ планина и се насочи къмъ к. 1300. Когато стигна на к. 1345, завари една рота отъ 9-и полкъ, която била изпратена да изпревари противника и да заеме к. 1300. Обаче, като забелязала неприятелски патрули на к. 1300, ротата се спрѣла южно отъ к. 1345. Отъ разузнаването се установи, че к. 1300 се заема съ окѣло една сръбска дружина, веригитѣ на която току-що се окопаватъ. Майоръ Йовчевъ реши да атакува противника и завладѣе в. 1300. Той назначи въ първа линия три роти — 14-а и 15-а на фланговетѣ, а ротата отъ 9-и полкъ въ срѣдата; 13-а и 16-а роти остави въ дружинна поддрѣжка въ отстѣпъ задъ дѣсния флангъ на първата линия.

Въ 14 часа дружината настѣпи къмъ к. 1300. Завърза се жестокъ бой съ сърбитѣ, които заемаха височината. Ротитѣ настѣпиха решително по стрѣмнитѣ склонове на височината и съ викъ ура се хвърлиха на ножъ. Сърбитѣ отстѣпиха на сѣсedenата височина, обстрелвани съ огънь отъ нашитѣ роти. Въ 16 часа височината бѣ въ наши рѣце и ротитѣ почнаха да се окопаватъ на нея. Следъ около 1 часъ сърбитѣ съ прѣсни сили — около 3 дружини, ескадронъ конница, нѣколко картечници и две планински орждия — контъръ-атакуваха и успѣха да заематъ височината. Дружината се оттегли северно отъ к. 1300 до пѣтя Митрошинци — Пекляни, гдето зае позиция и се задържа до пристигане подкрепление отъ 49-и полкъ, който настѣпваше къмъ к. 1300, но бѣ останалъ доста назадъ по долината на р. Брѣгал-